

POSLEDNÍ HERRMANNOVIC HOLKA
Na sociálních sítích

POSLEDNÍ
HERRMANNOVIC HOLKA
& její dům

Střípky z příběhu Poslední Herrmannovic holky
najdete na facebooku a instagramu!

V této brožurce na Vás čekají offline verze příspěvků zveřejněných
v srpnu a první polovině září 2020 na sociálních sítích

#PosledniHerrmannovicHolka

@posledni.herrmannovic.holka

Věta “Pane profesore, při tak závažných událostech nelze dělat tak špatné vtipy”, coby reakce otce na narození zdravé dcery, se v naší rodině zmiňovala při kdejaké příležitosti a stala se postupně spíš vtipem než svědectvím o touze po synovi, který by převzal obchod... možná to bude tím, že dcery se u nás v rodině rodí častěji než synové i tím, že doba se od roku 1929 trochu změnila. I můj pradědeček byl nakonec za svou dceru Evu moc rád a byl na ni určitě nesmírně pyšný!

“Maminka si z tatínka dělala legraci, označovala ho za uvědomělého vlastence, který by nejraději salutoval před každou schránkou České pošty”, vzpomíná Eva ve své knize. Ačkoliv se ve vyšších kruzích mluvilo převážně německy a rodina i někteří obchodní partneři Ervínu Herrmannovi tento krok zazlívali a hrozili dokonce bojkotem, byla Eva na přání tatínka zapsána do české školy, za což mu byla později moc vděčná...

Začnete se do příběhu opavské rodiny, která zažila krásné dny za první republiky i hrůzy holokaustu, kniha Poslední Herrmannovic holka je k dostání v knihkupectvích i e-shopech.

Ke knížce, a především k malé opavské výstavě “Poslední Herrmannovic holka a její dům”, jsme připravili webové stránky www.lazebnicka3.cz, najdete na nich nejen více informací o chystané výstavě, ale například i historii obchodního domu, který zakládal Evin tatínek.

Už máte doma Poslední Herrmannovic holku?

Je krásné vidět Poslední Herrmannovic holku v rukou Eviných dětí! Syn Michal zdědil nejspíš talent a lásku pro obchod po svém dědečkovi, a i jménem své firmy navázal na rodinný odkaz. Eva mi vyprávěla, že z narození vnuka měl Ervín Herrmann na začátku 60. let velkou radost a představovalo pro něj nejspíš i únik od každodenní reality komunismu, další totalitní moci, která ho připravila i o poslední pozůstatky jeho obchodního domu. Jakmile tehdy Míša trochu povyrostl, hrál si s ním prý Ervín na to jediné, co uměl - na obchod.

Někdy je historie až příliš bolestná... mezi Evinými dopisy jsem našla korespondenční lístek, který posílala 6. října 1942 své kamarádce Věrce do Terezína (ještě před Evinou vlastní deportací). Lístek se tehdy zřejmě vrátil, Věrka byla totiž tou dobou již téměř měsíc po smrti. Ona i její maminka Edita Weissbarthová byly 8. září zavražděny v Malém Trostinci, vyhlazovacím táboře 12 km od Minsku. Věrčin tatínek Rudolf byl umučen již o rok dříve na gestapu v Olomouci, když místo svých vzácných houslí odevzdal obyčejný nástroj tovární výroby. Věrka byla prý velmi nadaná kreslírka. Díky Evě nezůstali alespoň úplně zapomenuti a jejich příběhy jsou zaznamenány v Izraeli v rámci YAD VASHEM, památníku obětí holokaustu...

Děkujeme! Poslední Herrmannovic holka má již 110 fanoušků a věříme, že ještě mnohem více čtenářů. Eva by z toho měla velkou radost! Cítila zřejmě určitý druh závazku a snažila se mluvit o válce a svých zavražděných blízkých, nejen proto, aby se na ně nezapomnělo, ale hlavně aby si lidé uvědomili kam až může zajít nenávist. Pevně doufala, že snad alespoň trochu přispěje k tomu, aby se nic podobného již nemohlo zopakovat...

“Díky nacistům a komunistům jsem se mohla alespoň věnovat divadlu”, zmínila občas Eva, která se takřka na vše uměla podívat i z té lepší stránky a vnést do sebevážnější situace špetku humoru. A skutečně, poté co dva totalitní režimy 20. století připravily Ervína Herrmanna o jeho obchodní dům, neměla již Eva co dědit a mohla se věnovat své milované opeře. Na uměleckou linii navázala později i její dcera Saška, která však dala přednost baletu. Tuto fotografii své krásné dcery mívala Eva vždy vystavenou ve skříňce vedle oblíbeného křesla a ačkoliv postupně přibývaly aktuálnější snímky Sašky i nás vnoučat, tato stále zaujímala své důstojné místo a Eva na ni s hrdostí koukala... Divadlu se nyní věnuje i Sašky dcera Anička Fialová, talentovaná divadelní a filmová herečka.

Přivezli jsme Poslední Herrmannovic holku zpět do Opavy! Knížka se poprvé podívala do Lazebnické 3, domu, který postavil Evin tatínek a kde mají nyní všichni plné ruce práce s přípravou malé výstavy, kterou otevřeme 11. září v 16 hodin. Střípky z historie Eviny rodiny a obchodního domu Herrmann & Vogel budou doplněny krásným nábytkem talentované opavské designérky Veroniky Valuškové. Moc se na Vás těšíme!

Knížka je v Opavě k dostání nejen v Bredě v Luxoru, ale i v Knihcentru v Hrnčířské!

Eva měla dvě maminky, ta první byla krásnou pohádkovou vílou, která se ukázala obvykle až navečer, aby jí dala pusu na dobrou noc a velmi litovala ztraceného času, který se svou malou dcerkou nestrávila.

Johana Vltavská, rozená Kalinová, Evina milovaná Teta a chůva, zůstala v jejím srdci navždy “druhou maminkou”, která přiběhla, když se v noci probudila a vysedávala u její postýlky, když byla nemocná. Právě díky Johaně se podařilo po útěku z Opavy uchovat mnoho alb a rodinných vzpomínek. O jejím dalším osudu však téměř nic nevíme, roku 1937 se provdala za pana Vltavského, odstěhovali se do Slavkova u Opavy a záhy se jim narodil syn Ervín pojmenovaný po Evině tatínkovi. Znáte někdo její potomky? Třeba by se o své babičce rádi dozvěděli více a my bychom naopak moc rádi poznali rodinu této úžasné a obětavé ženy, která během války riskovala a zařizovala si propustky z protektorátního území, aby mohla navštívit a podpořit židovskou rodinu, která jí přirostla k srdci...

Ervín Herrmann byl vážený obchodník a vlastenec, který v sobě nesl hodnoty Masarykovy První republiky. Když museli Herrmannovi uprchnout ze své milované Opavy a firmu převzal německý správce, byli v Hrnčířské, již pod nacistickou vlajkou, svoláni zaměstnanci obchodního domu Herrmann & Vogel, jimž bylo mimo jiné sděleno, že je jejich židovský zaměstnavatel vykořisťoval a následně obdrželi obálku s "finančním odškodněním". Jedna taková obálka přišla Ervínu Herrmannovi do jeho prostějovského exilu. Poslal ji pan Vltavský, dlouholetý firemní šofér a manžel Eviny milované chůvy, s dovětkem, že mu peníze nepřísluší, protože byl vždy řádně placen a nikdy se necítil být vykořisťován.

Nevíte, jaký byl další osud rodiny Vltavských, kteří žili za války ve Slavkově u Opavy? Zachovaly se dopisy, které posílali Evě do Terezína, další informace však o Johaně a její rodině nemáme...

“Měla jsem ho moc ráda, proč jen si nevzal svou milovanou ‘árijskou’ přítelkyni Marii, která na něho vzpomínala až do konce života...” píše Eva o svém zavražděného bratranci Petru Herrmannovi. Marie se s Evou a její rodinou setkávala ještě dlouho po válce. Když začátkem 70. let poznala Evina syna Míšu, byla dojatá k slzám, jak moc byl Petrovi podobný. A podobný je mu i Evin první pravnuček Kryštůfek. Petr neměl šanci založit vlastní rodinu, ale svým způsobem přežil alespoň v té Evině...

S příběhem Petra a Marie se blíže seznámíte na opavské výstavě, která bude otevřena od 11. září v Lazebnické 3 v prvním patře a můžete ji navštívit až do konce října během otevírací doby prodejny Olzatex.

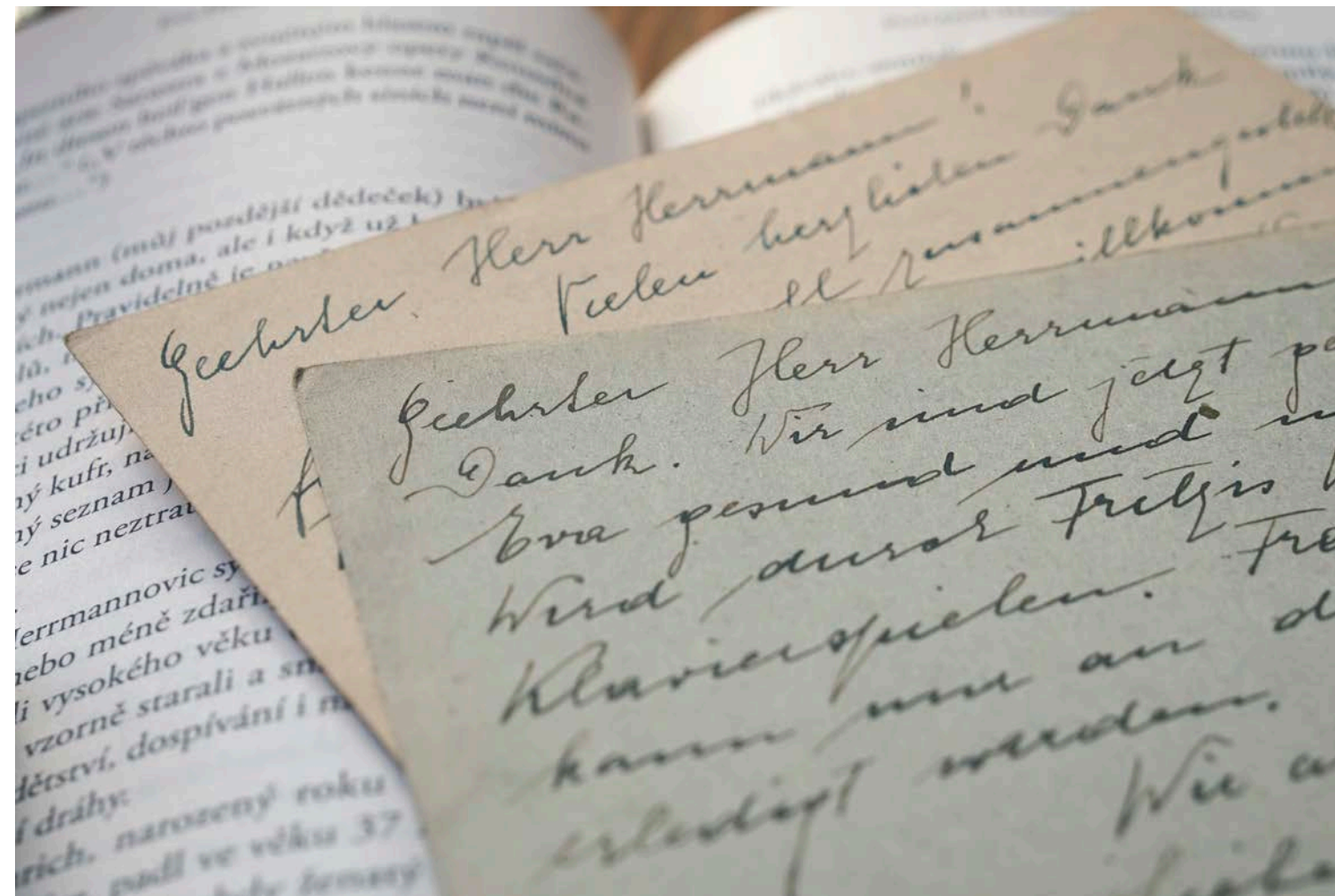
“Když jsme k tomu klekátku kráčeli, šeptal mi František, že tak si mne jednou povede, až si mě doopravdy vezme.” Vzpomíná Eva ve své knížce na křest, kterým se ji rodiče snažili uchránit od transportu, a zejména na svou první lásku, Františka Grünwalda. Bylo to však naposledy, kdy spolu před oltářem stáli. Přesně o tři roky později byl František společně se svým starším bratrem deportován do Terezína a odtamtud pak 22. října 1942 transportem Bx do Treblinky. Z tohoto transportu, který převážel 2033 osob, nikdo nepřežil...

Eva na Františka nezapomněla, ještě v červenci 1944 se mu pokoušela poslat z Terezína dopis s přáním všeho nejlepšího k narozeninám. Roku 1998, více jak 55 let po jeho smrti, pak poslala do izraelského památníku YAD VASHEM Františkovu fotografii a podrobnější údaje, aby v databázích obětí nebyl jen pouhým jménem a číslem.

“Rodina Vogelových správně pochopila vývoj situace a včas utekli do Latinské Ameriky,” zmiňovala Eva a zřejmě skutečně věřila tomu, že kdesi za oceánem spokojeně žije přítel a obchodní partner jejího tatínka. Otto Vogel s manželkou Elsou nejspíše útěk skutečně plánovali, ale bohužel se jim nepodařilo překročit hranice včas. Otto byl zadržen s neplatným protektorátním cestovním pasem a deportován do Terezína, odkud 28. října 1944 pokračoval transportem EV do Osvětimi, kde byl záhy zavražděn. O osudu jeho manželky víme méně, zachovaly se však dva z dopisů, které si vyměnila s Ervinem během svého nedobrovolného pobytu v Terezíně.

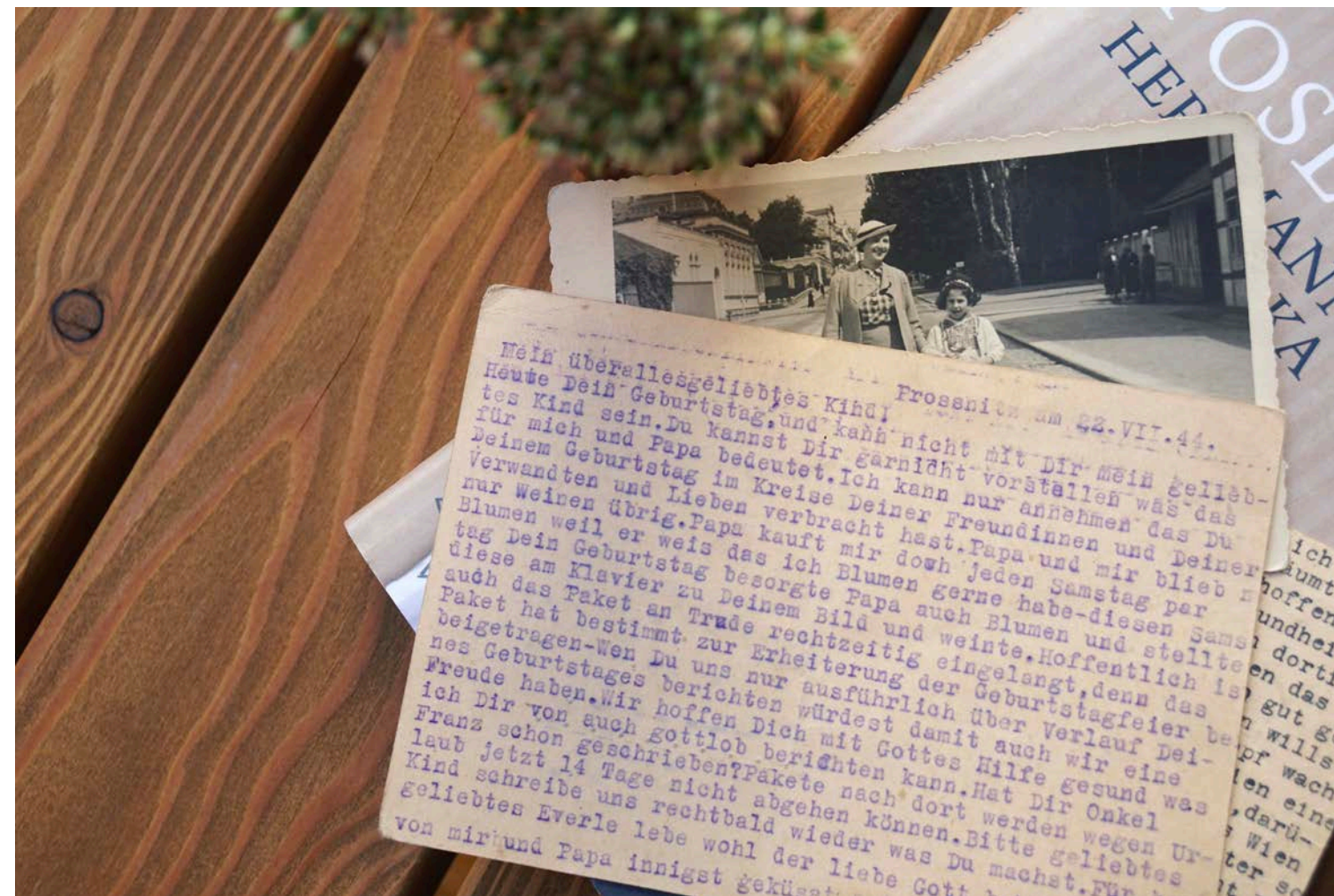
Opavský obchodní dům Herrmann & Vogel tak přišel o jednoho ze svých zakladatelů, který se stejně jako Ervin vyučil “u Bredy” a 29 let budoval v Hrnčířské ulici obchod, o který byl začátkem války kvůli své náboženské příslušnosti připraven.

“Nebudeme se tam před nimi dlouho loučit a také nebudeme plakat, drž se! Já vím, že se vrátíš.” S těmito slovy se 8. června 1943 loučila Kitty Herrmannová se svou jedinou dcerou před jejím transportem do Terezína. Nedokážu si představit pocit matky, která je totalitním režimem donucena vypravit své dítě na cestu do neznáma, a pevně doufám, že v budoucnu nebudou muset žádní rodiče tento pocit znovu zažívat...

Smutek a bezmoc rodičů, kteří mohli zůstat v Prostějově, zatímco jejich dcera byla internována v koncentračním táboře, ilustruje dopis, který Kitty psala v den Eviných narozenin 22. července 1944:

“Moje nejmilovanější holčičko,
Dnes je tvůj narozeninový den a mně není dovoleno ho se svojí holčičkou oslavit. Nedokážeš si představit, jak se s tatínkem cítíme. Mohu jen doufat, že jsi své narozeniny strávila v kruhu svých kamarádek, příbuzných a milovaných. Tatínek mi každou sobotu kupuje několik květin, ví jak je mám ráda - tuto sobotu, v den tvých narozenin, přinesl kytici, postavil ji na klavír vedle tvé fotografie a plakal. [...] Zůstaň zdravá, milovaná Evičko, a Bůh tě ochraňuj! Oba tě s tatínkem líbáme. Maminka”

Celý příběh najdete v knize Evy Herrmannové Poslední Herrmannovic holka,
další střípky a zajímavosti pak na sociálních sítích nebo na webových stránkách
www.lazebnicka3.cz

POSLEDNÍ
HERRMANNOVIC HOLKA

Ě její dům